

Aparat telefoniczny CB-35

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:

1940 - 1944

Miejsce powstania:

Warszawa, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:

wys.: 150 mm, sze.: 170 mm, dł.: 130 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i

Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane

obektu: domena publiczna. Opis

kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL

(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -

Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 1350/VIII/49

SŁOWA KLUCZOWE

biuro, elektronika, komunikacja, łączność,

międzywojnie, poczta, praca biurowa, prąd,

telefon, telekomunikacja, urządzenia biurowe

OPIS

CB-35 to aparat telefonii stacjonarnej, naziemnej z wybieraniem impulsowym realizowanym za pomocą tarczy numerowej. Był produkowany w PZT (Państwowe Zakłady Tele- i Radiotechniczne) od 1935 roku do pierwszych lat po II wojnie światowej. Był to pierwszy polski telefon z bakelitową słuchawką oraz z przyciskiem widełek położonym centralnie, uruchamianym przez zdjęcie słuchawki. Telefon ten prezentuje wzornictwo typowe dla aparatów telefonicznych z lat 30. XX wieku. Część główna telefonu została zamontowana na stalowej podstawie. Obudowa jest blaszana, lakierowana na kolor czarny. Telefon wyposażony został w metalowe widełki, a także tarczę numerową wykonaną z metalu oraz tworzywa sztucznego w kolorze czarnym. Z prawej strony obudowy widać szesnaście podłużnych, prostokątnych otworów akustycznych dzwonka telefonicznego, z lewej strony dwa przepusty kabli linii telefonicznej i mikrotelefonu. Na spodzie znajdują się cztery nóżki dystansujące oraz siedem otworów akustycznych dzwonka. Mikrotelefon wykonany jest z bakelitu. Przewód łączący część główną z mikrotelefonem, skręcony w izolacji z tworzywa sztucznego, został dodany później przez użytkownika (nie ma charakteru oryginalnego). W prezentowanym egzemplarzu wkładka mikrofonowa została wymieniona na późniejszy model CB 68. Wyjątkowość telefonu CB-35 polegała na miejscu i czasie jego produkcji. Na tarczy numerowej widnieje koło wpisane w stylizowany trójkąt, złożony z trzech błyskawic – jest to symbol Państwowych Zakładów Tele- i Radiotechnicznych. Jednak litery wpisane w koło to nie PZT, a FSW, co wynikało z przeorganizowania zakładów przez okupacyjne władze niemieckie. Państwowe Zakłady Tele- i Radiotechniczne zostały podzielone na Fernmeldetechnische Staatswerk Warschau (FSW) zajmujący się teletransmisją, podległy Deutsche Post Osten oraz na DeRuFa Warschau zajmującą się produkcją radiową, podległą Lorenz AG. Produkcja została wstrzymana we wrześniu 1944 roku, kiedy okupanci wysadzili budynki zakładu. Opracował: Szymon Czyżyk